

MEX MAGAZIN

2. évfolyam, 1. szám 2024. január - február

SZERENCSESNEK ÉRZEM MAGAM,
MERT A MUNKÁM A HOBBIM

Kisházi Vivien (9.a) interjúja Klabacsek Ritával iskolánk új orosz tanárával

Hogyan lett orosz tanár? Mi vonzotta a nyelvben, kultúrában?

Alapvetően soha nem gondoltam volna, hogy az leszek. Sőt. A tanári szakmához úgy éreztem hogy nem vagyok kellőképp méltó, láttam, hogy édesanyám, aki szintén tanár, milyen művelt, elhivatott és izig-vérig pedagógus, mennyit dolgozik, készül az órákra, iskolai rendezvényekre, versenyekre készít fel gyermekeket, úgy éreztem, hogy ez a szakma túl komplex. De erre mondják, hogy ember tervez, Isten végez. Nyolcadik osztályban, mikor gimnáziumválasztás előtt álltunk, Édesapám ötlete volt, hogy ideje lenne jobban megismerni és ápolni az anyanyelvem, hiszen Édesanyám orosz származású, viszont a családban javarészt magyarul folyt a kommunikáció, ezért a Kőrösi Csoma Sándor Két Tanítási Nyelvű Gimnáziumba felvételiztem, ahol már az első hónapok után kiderült hogy az utamon vagyok. De még ekkor sem gondolkodtam a tanári pályán. Hárítottam.

Érettségi után nem egyetemre mentem, hanem elvégeztem egy protokoll ügyintézői és idegenvezetői képzést. Abban az egy évben fontolgattam, hogy merre tovább, mert mégiscsak kéne egy diploma, lévén hogy mindkét szülőm több diplomás ember. Így kötöttem ki az ELTE orosz szakán. A tanítást magántanítványokkal kezdtem, de a tanítási gyakorlat alatt, ami a Trefort Gimnáziumban volt, beleszerettem a gimnáziumi légkörbe, új szemmel kezdtem nézni a tanteremre. Varázslatos hangulatot éreztem bent, úgy éreztem feltöltött energiával és alkotásra készlet.

A diploma megszerzése után 8 évig a rendőrségnél dolgoztam, tanítani hetente néhányszor tudtam, nyelviskolában. Aztán besokalltam, többet akartam a tanteremből. Felmondtam a rendőrségen és elkezdtem csak tanítani. Imádom. Szerencsésnek érzem magam, mert a munkám a hobbi, az orosz kultúra és a nyelv a lételemem, a tanítás pedig a szerelmem.

Hogy talált rá az iskolára?

Az, hogy ebben az iskolában dolgozom,

Klabacsek Rita

Gyulavári Tanárnőnek köszönhetem. Egy Facebook poszt alatt találtunk egymásra. Nagyon jó döntés volt, hogy elvállaltam, mert szeretek ide bejönni és itt lenni. Csodás gyerekeket kaptam, elvarázsolnak teljesen. Úgy érzem, hogy nem csak én tanítok nekik, hanem ők is nekem. Imádom hogy tisztelettudók, lelkesek, rengeteget nevetünk és hogy kialakult köztünk egyfajta bizalmi kapcsolat.

Nem tudok a diákjaimra „sérültként” tekinteni. Számomra ők teljes értékű emberek, akikről sok mai fiatal példát vehetne. Csak szuperlatívuszokban tudok róluk beszélni és hálával tartozom azért az Univerzumnak, hogy ezt a csodát megtapasztalhatom nap mint nap.

Hogyan érzi magát az iskolában?

Az iskola légköre pont olyan, amilyen közösséghez tartozni szeretek. A kollégák, akikkel a bent lételem során érintkezem segítőkészek, kedvesek és nyitottak az irányomban. A főnököm pedig... hát igen, főnökről vagy jót vagy semmit. De viccen kívül, remek vezetőmnek tartom és hálás vagyok neki is azért, hogy humánusan áll hozzám és nagy szabadságot ad nekem, amivel remélem, hogy nem élek vissza. Szerencsésnek érzem magam. Köszönöm hogy itt lehetek. Veletek. Köztetek.

Fige Florentina (7.a): Január

ÍGÉREM, SZERETNI FOGJÁTOK

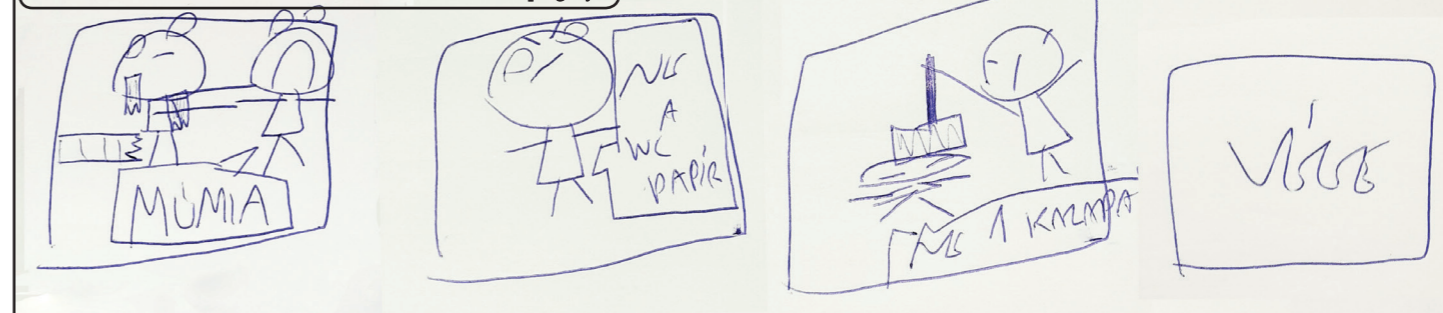
Balogh Szonja (7.b) írása Leiner Laura: Bexi-sorozatáról

Leiner Laura könyvei közül ezúttal egy újabb sorozatot szeretnék nektek ajánlani. Ennek a történetnek főszereplője egy gimis lány, akiből híres popsztár lesz. A regényből megismerhetitek, hogy mekkora kihívás, mennyire fárasztó és mennyi kitartás kell ahhoz, hogy valaki a sztárok életét élje.

Egy érdekes részlettel csinálnék kedvet az olvasáshoz. A főszereplő Bexi, Buda Rebekát megbántja a barátja, egyik este bánatában ír egy dalt, és ezt ki teszi a barátja falára. A szám egy manager érdeklődését is felkelti, aki csak böngészik a neten, és kiválasztja Bexi dalát. Ezzel pedig kezdetét veszi Bexi zenei karrierje.

Mivel engem is magával ragadt a könyv, ezért is tudom nektek ajánlani, mert mióta Bexi-t olvasom, magamra találtam. Ígérem szeretni fogjátok, sokat fogtok nevetni és a szereplők is nagyon jófejek, szinte személyes barátomnak, ismerősömnek érzem mindegyiküket. Egyéniségük minden korunkbelire illik.

MŰMIA ÉS KALAPÁCS Gerencsér Kelemen (7.a) képregénye

VAN TOAST GRÓF ÁTKA 5.

Csordás Ákos (7.a) története

Szervopolisz meteorológiai központjában, hatalmas káosz volt! A rejtélyes repülő tárgy, ami a radaron megjelent általános pánikot keltett. Az egész egy robbanással kezdődött a Koponya-félszigeten, állítólag halál nélkül. A Sziver nevű polgártárs eltűnt, és egyre gyakrabban bacilusokat jelentettek be, akik már a háború óta eltűntek. Most meg száguldó valamik tartottak a városnak, ezért elég nagy bajban érezhették magukat. Az utcát sötét árnyékok fedték be, és már a kijárási tilalom kihirdetésén kezdtek agyalni, amikor egy ór jelentette valaki be szeretne jönni.

- Valami Sziver nevű - mondta a katona.

- Küldjék be! - szölt az intézmény vezetője.

Sziver csapzottan, zilálva, láthatólag nagy megpróbáltatások után lépett be.

- A Vírus Birodalom él! - lihegte, majd összeesett.

Arra eszmélt, hogy óvatosan pofozgatják. Egy tudós volt. Megragadta a vállát, és figyelmeztetően mondta:

- A jövődölés bevált! Dr. K él!

- Ki az a Dr. K? - kérdezte a szakember.

- A Vírus Birodalom agya! - nyögte hősünk. - A Koponya-félszigeten ütött tanyát!

- De a sziget elpusztult! Tűzben ég, egy robbanás miatt!

A felfedező gondolkozott.

- Hol van eltemetve Antrax Hátéelvé? - kérdezte aztán.

- Ó Baciániában! - felelte meglepetten a tudós.

Sziver elmerengett. Felidézett egy régi emléket, amikor valaki a bacik visszatéréséről jövendölt.

- És a vitamin-sereg? - kérdezte ismét. - Hol vannak?

Jukka Szelén még él ugye? Csak együtt vagyunk képesek felvenni velük a versenyt! Fel kell készülnünk!

A navigátorok visszafordultak, és megindult a rakéták elleni védekezés. Mindenki tudta ezzel egy egészségért vívott harc kezdődik el. Mondhatni a II. Szervoháború!

folytatjuk...